

List Willibrorda 2023

Pozdrowienia od biskupów starokatolickich i anglikańskich na kontynencie Europy do swoich kościołów z okazji święta świętego Willibrorda, 7 listopada 2023 r.

List Willibrorda jest wysyłany co roku przez anglikańskich i starokatolickich biskupów na kontynencie europejskim. Spotykają się oni każdego roku w lecie na wspólnej konferencji. W tym roku biskup Harald Rein ze Szwajcarii otrzymał możliwość przekazania wspólnej wiadomości do wiernych.

Bądź na bieżąco w czasach zmian

Drodzy bracia i siostry w wierze,

W czerwcu 2023 r. odbyło się Zgromadzenie Ogólne Konferencji Kościołów Europejskich (CEC) w Tallinie w Estonii. Motto tego spotkania brzmiało: „Pod Bożym błogosławieństwem – kształtowanie przyszłości”. Zgromadziło się ponad 300 chrześcijan. Trzy kościoły siostrzane były reprezentowane w CEC: protestancki, prawosławny i anglikański - starokatolicki. W skład nowego prezydium weszli: Arcybiskup Nikitas z Thyateiry i Wielkiej Brytanii, Oberkirchenrat ks. Frank Kopania (EKD) i biskup dr Dagmar Winter (Kościół anglikański). Dużo ważniejsze są jednak tzw. merytoryczne uchwały i tematy zgromadzenia CEC zwłaszcza oświadczenia w sprawie wojny na Ukrainie, zmian klimatycznych/kryzysu ekologicznego oraz migracji/wysiedlenia. Inwazja Rosji na Ukrainę została potępiona. Aby chronić dzieło stworzenia, wszyscy stajemy przed wyzwaniem bycia wzorami do naśladowania. Musimy przeciwstawić się językowi, który umieszcza innych uchodźców, którzy są prześladowani i ich odczłowiecza.

Wszyscy jesteśmy powołani do pracy, aby oświadczenia nasze nie były osamotnione i pozostały tylko oświadczeniami dla uspokojenia naszego sumienia. Na pierwszy rzut oka wydawać się może, że niewiele jesteśmy w stanie coś konkretnego zrobić na tle coraz bardziej rosnącego problemu. Jednak każdy wysiłek jest tego wart. Ponieważ jeśli każdy (ja, nasza parafia, nasza diecezja) zrobi choć mały krok osiągnięcia tego celu to wspólnie sprawimy, że Europa będzie bardziej przyjazna dla wszystkich ludzi. My możemy na przykład wspierać rodziny uchodźców w naszej

społeczności finansowo jak i materialnie. To ma także znaczenie w naszym życiu i w środowisku Kościoła, aby dawać przykład świadomego stylu życia, korzystającego z zasobów tej ziemi i w ten sposób przyczyniać się do zapewnienia jej możliwie najlepszego wykorzystania a dla ludzi bycie miejscem do życia.

Mogą to być małe kroki, ale zależy to od wytrwałości i stanowczości tak jak jest napisane w przypowieści o wdowie z Ewangelii Łukasza 18,1-8. W pierwszej chwili wydaje się, że wdowa w tej przypowieści po prostu prześladowuje sędziego, aż do momentu, w którym to on zirytowany, w końcu zadecyduje się jej pomóc. Tematem tej Ewangelii nie jest sędzia, obraz Boga lub sama modlitwa, ale mocy wiary. Wdowa może zmienić świat i coś osiągnąć w nim w oparciu o osobiste przekonania i pewność. Nawet jeśli na początku wydawało się to beznadziejne. Wdowa mogła się poddać lub zirytować, ale ona dalej dąży do celu. My, chrześcijanie, możemy zmienić świat tym co robimy, jeśli że tak powiem, pozostaniemy czujni i aktywni. Zatem nic, o co prosimy, żądamy i co robimy w imię Boga, nie jest nadaremne. Wytrwałość ma także związek z tym, jak postępujemy i zachowujemy się jako chrześcijanie w społeczeństwie świeckim naszym mottem: „Pod błogosławieństwem Bożym – kształtowanie przyszłości”.

Święty Willibrord sprowadził wiarę chrześcijańską do wielu krajów Europy. Ostatni werset przypowieści brzmi: Gdy Syn Człowieczy powróci na ziemię, czy spotka nadal istniejącą wiarę? Odpowiedź pozostaje otwarta. Ja wierze w to całkowicie i życzę nam wszystkim dobrych doświadczeń i wielu sukcesów.

+ Harald Rein